

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและความคงทน ในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น โดยการจัดกิจกรรมการอ่านแบบ DR-TA สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

Development of Ability in Japanese Skimming Reading for Main Idea and Retention
on Learning Using Directed-Reading-Thinking Activity for Matthayomsuksa 5 Students

มณฑนา สุขสงค์ *¹ จิระพร ชะโน ²
Mantana Suksong *¹ Jiraporn Chano ²

march_keita@hotmail.com*

ส่งบทความ 29 มิถุนายน 2563 แก้ไขบทความ 11 กรกฎาคม 2563 ตอบรับตีพิมพ์ 16 กรกฎาคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาญี่ปุ่น สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดกิจกรรมการอ่านแบบ DR-TA ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 2) ศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่านแบบ DR-TA กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนในหลักสูตรศิลป์-ภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 30 คน โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ประกอบด้วยวงจรปฏิบัติการวิจัย 3 วงจรเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาญี่ปุ่นโดยจัดกิจกรรมการอ่าน แบบ DR-TA จำนวน 12 แผน 2) แบบตรวจสอบรายการความคิดเห็นผู้เรียน 3) แบบทดสอบท้ายวงจร 3 ฉบับ ๆ ละ 20 ข้อ และ 4) แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาญี่ปุ่น ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีคะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาญี่ปุ่นผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 89.80 ของคะแนนเต็ม เป็นไปตามความมุ่งหมายของการวิจัย
- 2) นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีคะแนนทดสอบหลังเรียนผ่านไป 2 สัปดาห์สูงกว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: การอ่านจับใจความภาษาญี่ปุ่น, ความคงทนในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น, กิจกรรมการอ่านแบบ DR-TA

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ Master's degree student in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Mahasarakham University

² Assistant Professor in Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Mahasarakham University

ABSTRACT

The purposes of this study were; 1) to develop ability in Japanese skimming reading for main idea by using DR-TA activities of Matthayomsuksa 5 Students according to the established criterion of 80 percent, and 2) to explore learning retention of Matthayomsuksa 5 Students those learning based on DR-TA activities. The sample group was 30 Matthayomsuksa 5 studying in Art-Japanese Program of Mahasarakham University Demonstration Secondary School. The study was conducted through the classroom action research with 3 circles research method. The research instruments consisted of 1) lesson plans using DR-TA activities, 2) complementary quizzes and checklist for learners' opinion for 3 circles, and 3) test of Japanese skimming reading for main idea ability. The statistics used for analyzing the collected data were mean, standard deviation, percentage and dependent t-test.

The results of the study found that:

- 1) the sample group learning based on DR-TA activities achieved 89.80 percent of average post-test scores on the test of Japanese skimming reading for main idea ability,
- 2) the sample group learning based on DR-TA activities showed alike of post-test and passed two-week scores in learning retention.

Keywords: Japanese Reading for Main Idea, Retention in Reading Japanese, DR-TA Reading Activity

บทนำ

ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาและแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจด้านวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิติตรีและความร่วมมือระหว่างประเทศช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี สังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขวางขึ้นพร้อมมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตที่ดี เมื่อเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 โลกยิ่งเห็นความสำคัญของภาษาต่างประเทศชัดเจนมากขึ้นๆ ควบคู่ความสำคัญของไอซีที เพราะทั้งสองสิ่งนี้เป็นเครื่องมือสำคัญของโลกาภิวัตน์สำหรับเข้าถึงองค์ความรู้ของโลก รวมทั้งการเข้าถึงและร่วมมือกันของผู้คนต่างชาติต่างวัฒนธรรม การรวมกลุ่มประเทศเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและแลกเปลี่ยนความร่วมมือระหว่างประเทศ นอกจากภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลจะมีบทบาทสำคัญแล้ว ภาษาอื่นก็มีความสำคัญต่อการสื่อสารเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาของประเทศ

ที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่จะเพิ่มความสำคัญตามขนาดและอิทธิพลของเศรษฐกิจด้วย ดังนั้นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2551 จึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยกำหนดให้ผู้เรียนทุกระดับชั้นต้องเรียนภาษาอังกฤษและให้เลือกรเรียนภาษาต่างประเทศอื่น ตามความพร้อมของสถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียน ปัจจุบันภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาต่างประเทศที่สองที่เปิดสอนในโรงเรียนตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการส่งเสริมให้ผู้เรียนและประชาชนมีความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านภาษาของประชาชน อันเป็นกลยุทธ์หนึ่งของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศบนเวทีระหว่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556) หนึ่งในภาษาต่างประเทศที่คนไทยนิยมศึกษามากเป็นอันดับต้น ๆ ได้แก่ ภาษาญี่ปุ่น เนื่องจากประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่เติบโตและพัฒนาทางอุตสาหกรรม เศรษฐกิจและเทคโนโลยีใหม่อย่างรวดเร็ว ทำให้ภาษาญี่ปุ่นเป็นที่นิยมและต้องการของตลาดอาชีพมากขึ้น ซึ่งเป็นภาษาทางเลือกสำหรับผู้สนใจที่ต้องการสร้างโอกาสการทำงานที่เปิดกว้างขึ้น รวมถึงในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาต่างประเทศโดยเปิดสอนเป็นโปรแกรมวิชาเลือกสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอน

ปลาย เช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ (Kinoshita Yuko, 2020)

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม) จัดการศึกษาที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนตามความถนัดและตามศักยภาพ ตอบสนองความต้องการในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และการประกอบอาชีพในอนาคต สามารถดึงศักยภาพของผู้เรียนตามความสนใจและความถนัด ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และถ่ายทอดวัฒนธรรม เอกลักษณ์สู่มาตรฐานสากล โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เปิดสอนรายวิชาภาษาต่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วย ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น ซึ่งในการเรียนการสอน มีเป้าประสงค์ให้ผู้เรียนทุกคนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม), 2562) โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นไว้ในหลักสูตร พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะและสามารถสื่อสารขั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน สามารถใช้ภาษาในการแสวงหาความรู้ ศึกษาต่อประกอบอาชีพ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเพื่อเข้าถึงปรัชญาวิถีคิดและวิถีชีวิตของคนญี่ปุ่น สามารถเปรียบเทียบและถ่ายทอดความคิดวัฒนธรรมไทยด้วยภาษาญี่ปุ่นอย่างสร้างสรรค์ และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาญี่ปุ่น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556)

การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น นอกจากจะเรียน การฟัง การพูด และการเขียนแล้ว การเรียนการอ่านถือเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากการเรียนรู้จากเอกสารงานวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์ ข้อมูลข่าวสารต่างๆ รวมไปถึงการทำแบบทดสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านเป็นหลัก การอ่านที่ดีมีประสิทธิภาพนั้นไม่ได้เป็นเพียงการรู้จักตัวอักษร และวิธีการอ่านเท่านั้น ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนมุ่งสื่อมาได้ด้วย ต้องจับสาระ และความคิดของเรื่อง หยั่งรู้ความหมายที่แท้จริงที่ซ่อนอยู่ในถ้อยคำได้ จึงจะทำให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่านทุกครั้ง การอ่านจับใจความถือเป็นทักษะที่สำคัญ ซึ่งจะต้องพัฒนาให้เกิดขึ้นแก่นักเรียน เพราะจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจถึงเรื่องที่อ่านอย่างถูกต้อง และจากประสบการณ์การสอนภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยพบว่าบทความภาษาญี่ปุ่นมีการใช้ตัวอักษรคันจิอยู่มาก และมีโครงสร้างทางไวยากรณ์

และรูปแบบการภาษาแตกต่างจากภาษาไทย ส่งผลให้นักเรียนประสบปัญหาในการอ่าน เช่น อ่านแล้วจับใจความไม่ได้ กลายเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองตามมาในที่สุด ดังนั้น ทักษะด้านการอ่านจับใจภาษาญี่ปุ่นความของนักเรียนจึงต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพให้สูงขึ้น

การจัดกิจกรรมการอ่านแบบนำความคิด (Directed Reading Thinking Activity: DR-TA) มีจุดมุ่งหมาย ในการฝึกการคาดเดาเนื้อเรื่องโดยใช้ภาพหรือชื่อเรื่องและฝึกกระบวนการคิด ซึ่งได้รับการพัฒนาขึ้นโดย Russell G. Stauffer (1969) และ Tierney, Readence; & Disher (1995) ได้ปรับปรุงขึ้นมาใหม่ซึ่งกิจกรรมการอ่านแบบนี้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับใช้ได้กับการอ่านทุกระดับ ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ใช้กับนักเรียนได้ทุกระดับชั้น และทุกระดับความสามารถ นอกจากนี้กิจกรรมดังกล่าวยังเปิดโอกาสให้ครูสามารถเลือกจัดกิจกรรมหรือสอนเสริมหลังจากการอ่านเนื้อเรื่องแล้ว ซึ่งครูอาจเลือกอธิบายโครงสร้างทางภาษาหรือความหมายของคำศัพท์ที่มีความจำเป็นต่อการทำความเข้าใจในการอ่านที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง หรือให้นักเรียนได้อภิปรายคำที่เป็นปัญหาร่วมกันหลังจากอ่านเนื้อเรื่องไปแล้ว โดยในทุกกิจกรรมครูจะเป็นผู้ให้คำแนะนำแก่นักเรียน เพื่อช่วยในการเชื่อมโยงความรู้เดิมของนักเรียนกับข้อมูลใหม่ที่นักเรียนได้รับ ให้เกิดเป็นความรู้ใหม่ขึ้น โดยการจัดกิจกรรมการอ่านแบบ DR-TA ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนคือ (1) การคาดเดา (2) การอ่าน (3) การแปลความหมาย (4) การตรวจสอบความเข้าใจ (5) การพัฒนาทักษะการอ่าน ซึ่งจะส่งผลให้ นักเรียนได้พัฒนา ทักษะการอ่านและเกิดแรงจูงใจ สามารถนำความรู้จากการ อ่านมาพัฒนาการเรียนรู้ให้ดีขึ้นต่อไป (Ichikawa Yasuda, 2013)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและสนใจกิจกรรมการอ่านแบบ DR-TA ที่มีความยืดหยุ่นและสามารถนำขั้นตอนกิจกรรมการอ่านทั้ง 5 ขั้นตอนมาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและความคงทนในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาญี่ปุ่น สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดกิจกรรมการอ่านแบบ DR-TA ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

2. เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่านแบบ DR-TA

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่านแบบ DR-TA มีคะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาญี่ปุ่นผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่านแบบ DR-TA มีคะแนนหลังเรียนผ่านไป 2 สัปดาห์เท่ากับหรือสูงกว่าคะแนนหลังเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนในหลักสูตรศิลปะ-ภาษาญี่ปุ่น ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน ได้มาด้วยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ กิจกรรมการอ่านแบบ DR-TA

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาญี่ปุ่นและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่านแบบ DR-TA

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เนื้อหารายวิชาภาษาญี่ปุ่น 4 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมงรวมเวลา 24 ชั่วโมง ประกอบด้วย บทสนทนา บทอ่านสั้น ๆ เรื่องเล่า เช่น อีเมล จดหมาย ป้ายประกาศ บันทึกรประจำวัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามลักษณะของการใช้ ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาญี่ปุ่น โดยการจัดกิจกรรมการอ่านแบบ DR-TA จำนวน 12 แผน เวลา 24 ชั่วโมงซึ่งผ่านการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญและมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. เครื่องมือในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่ แบบประเมินความคิดเห็นของนักเรียนมีค่า IOC เท่ากับ 1 และแบบทดสอบท้ายวงจร แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 3 ฉบับ ๆ ละ 20 ข้อแต่ละฉบับมีค่า IOC เท่ากับ 1

3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาญี่ปุ่นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 0.99

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ตามแนวคิดของ Kemmis & Mc Taggart (1990) ประกอบด้วยกระบวนการวิจัยทั้งหมด 3 วงจรแต่ละวงจรประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1. การวางแผน (Planning) เป็นการศึกษาบริบทโรงเรียน เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน การสร้าง พัฒนาและปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ DR-TA สำหรับนำไปใช้ในการดำเนินการในขั้นต่อไป

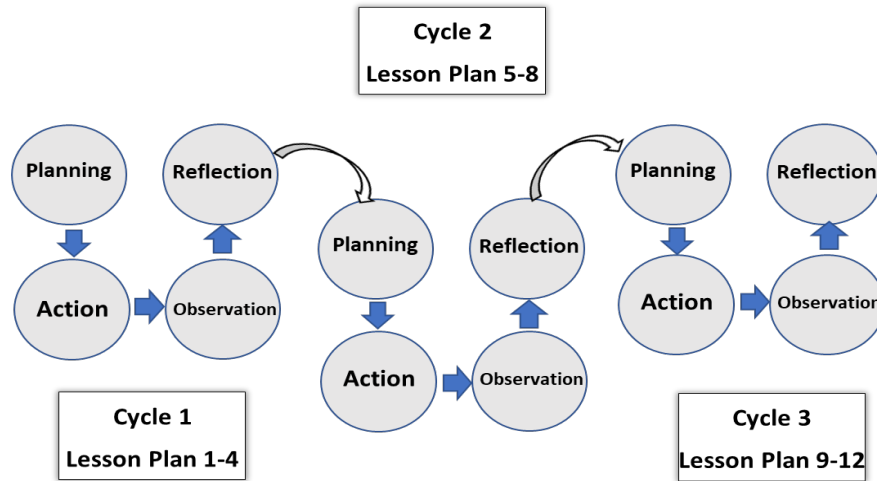
ขั้นที่ 2. การปฏิบัติการ (Action) เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้จากขั้นที่ 1 มาดำเนินการจัดกิจกรรมให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายโดยแต่ละแผนประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้ การคาดเดา การอ่าน การแปลความหมาย การตรวจสอบความเข้าใจ และการพัฒนาทักษะการอ่าน

ขั้นที่ 3. การสังเกตการณ์ (Observation) เป็นการสังเกตสิ่งที่เกิดขึ้นและผลจากกระบวนการปฏิบัติตามแผนงาน ด้วยแบบบันทึกพฤติกรรมการเรียน

ขั้นที่ 4. การสะท้อนการปฏิบัติการ (Reflection) เป็นการทดสอบท้ายวงจรปฏิบัติการในแต่ละวงจรด้วยแบบทดสอบท้ายวงจรเพื่อวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาญี่ปุ่น เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วนำไปปรับปรุงการจัด

กิจกรรมการเรียนรู้ในวงจรต่อไป ดังการนำเสนอในแผนภาพที่ 1

เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นครบทั้ง 3 วงจรแล้วทำการทดสอบนักเรียนกลุ่มเป้าหมายด้วยแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาญี่ปุ่น และหลังจากผ่านไป 2 สัปดาห์ทำการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนต่อกิจกรรมการอ่านแบบ DR-TA ด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกัน

แผนภาพที่ 1 ขั้นตอนการปฏิบัติการวิจัยทั้ง 3 วงจร

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยนำข้อมูลจากแบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนและจากบันทึกหลังการสอนแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มาวิเคราะห์ วิพากษ์เชิงเนื้อหา และประเมินสภาพที่เกิดขึ้นว่ามีข้อบกพร่อง มีปัญหาหรืออุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนอย่างไร แล้ววางแผนดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาญี่ปุ่นที่ได้จากแบบทดสอบ แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม
3. วิเคราะห์ความคงทนในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนต่อกิจกรรมการอ่านแบบ DR-TA โดยนำคะแนนความคงทนในการเรียนรู้มาเปรียบเทียบกับคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นที่ทดสอบไว้หลังการเรียนสิ้นสุดลง โดยใช้ สถิติ t-test แบบ Dependent Sample

ผลการวิจัย

1. เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นในแต่ละวงจรและทำการทดสอบท้ายวงจรแล้ว ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์คะแนนการทดสอบท้ายวงจร

	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ร้อยละ	จำนวนนักเรียน (คน)	
				ผ่านเกณฑ์	ไม่ผ่านเกณฑ์
วงจรที่ 1	16.36	2.83	81.83	22	8
วงจรที่ 2	17.13	2.25	85.66	27	3
วงจรที่ 3	17.73	1.46	88.66	29	1

วงจรถี 1 นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีผลคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบท้ายวงจรถีเท่ากับ 16.36 คิดเป็นร้อยละ 80.83 เมื่อพิจารณานักเรียนเป็นรายบุคคลพบว่ายังมีนักเรียนที่มีผลการทดสอบไม่ผ่านตามเกณฑ์การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษา ญีปุณ ร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

วงจรถี 2 นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีผลคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบท้ายวงจรถีเท่ากับ 17.13 คิดเป็นร้อยละ 85.66 เมื่อพิจารณานักเรียนเป็นรายบุคคล ยังมีนักเรียนที่มีผลการทดสอบไม่ผ่านตามเกณฑ์การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษา ญีปุณ ร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

วงจรถี 3 นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีผลคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบท้ายวงจรถีเท่ากับเท่ากับ 17.73 คิดเป็นร้อยละ 88.66 เมื่อพิจารณานักเรียนเป็นรายบุคคล ยังมีนักเรียนที่มีผลการทดสอบไม่ผ่านตามเกณฑ์การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษา ญีปุณ ร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นครบทั้ง 3 วงจรแล้ว ทำการทดสอบนักเรียนกลุ่มเป้าหมายด้วยแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษา ญีปุณ พบว่า นักเรียนได้คะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความภาษา ญีปุณ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 89.80 ของคะแนนเต็ม เป็นไปตามความมุ่งหมายของการวิจัย

2. เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นครบทั้ง 3 วงจรได้ทำการทดสอบหลังเรียนและทดสอบซ้ำอีกครั้งหลังจากผ่านระยะเวลาไป 2 สัปดาห์กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย แล้วนำข้อมูลคะแนนทั้ง 2 ชุดมาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลความคงทนในการเรียนรู้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทดสอบหลังเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน 2 สัปดาห์

รายการคะแนน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ร้อยละ	S.D.	t	df	sig.
หลังเรียน	40	36.46	89.80	1.85	-7.39	29	.000*
หลังเรียน 2 สัปดาห์	40	37.50	93.90	1.55			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง พบว่า จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมการอ่านแบบ DR-TA นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีคะแนนทดสอบหลังเรียนผ่านไป 2 สัปดาห์สูงกว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านแบบ DR-TA มีความคงทนในการเรียนรู้

อภิปรายผล

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม) ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่านแบบ DR-TA จำนวน 30 คนมีคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความภาษา ญีปุณ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 คิดเป็นร้อยละ 88.66 ซึ่งเป็นไปตามความมุ่งหมายของการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจาก ในระหว่างการจัดกิจกรรมการอ่านแบบ DR-TA ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้ฝึกคิดไว้ล่วงหน้า ตั้งสมมติฐาน เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจก่อนการอ่าน

และประสบการณ์เดิม และในขั้นการอ่านสืบค้นข้อมูลจากการอ่าน ผู้เรียนจะค่อยๆคิดวิเคราะห์ไปที่ละส่วน โดยมีครูคอยกระตุ้นด้วยการถามคำถาม ทบทวนคำศัพท์สำคัญและประโยคโครงสร้างภาษา ญีปุณ ที่สอดคล้องกับเนื้อหาบทอ่าน ให้ผู้เรียนได้คิด นำเสนอความคิดและโต้แย้งเพื่อสนับสนุนสมมติฐานของตนเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างกลุ่มเพื่อนหรือสมาชิกในกลุ่ม ระหว่างนี้ผู้เรียนจะมีการเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับประสบการณ์ความรู้เดิม และเมื่อผ่านขั้นตอนนี้แล้วหากผู้เรียนยังเกิดความสงสัยเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้อ่านหรือแม้แต่คำศัพท์หรือประโยคที่ไม่เข้าใจ ขั้นนี้จะ

เป็นการขยายความรู้หรือความหมายทางภาษาโดยการอธิบายเพิ่มเติมจากผู้สอนหรือเพื่อนร่วมชั้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเกิดความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่ยังไม่เข้าใจหรือข้อสงสัยได้ จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายข้อมูลต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ สรุปเนื้อหาในบทอ่านและเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับชื่อเรื่องของกลุ่มอื่น ๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ Russell G. Stauffer (1969) และ Teirney, Readence & Disher (1995) เกี่ยวกับกิจกรรมการอ่านแบบ DR-TA ว่าเป็นกระบวนการคิดที่ต้องใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเข้ามาเชื่อมโยงกับ ความคิดของผู้เขียน การเชื่อมโยงนี้เริ่มด้วยการตั้งสมมติฐาน โดยใช้ความคิดของผู้อ่านเองคาดเดาเนื้อหา จากนั้นจึงอ่านเพื่อหาข้อมูลและตรวจสอบการคาดเดา กระบวนการเชื่อมโยงระหว่างความคิดของผู้ อ่านกับความคิดของผู้เขียนนี้จะสิ้นสุดลงด้วยการสรุปว่าผู้อ่านคาดเดา ถูกหรือไม่ ณัฐธิดา กลางประชา (2556) ได้วิจัยการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่านแบบ DR-TA พบว่า 1) การพัฒนาความสามารถในการ อ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่านแบบ DR-TA ตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ทำให้นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเฉลี่ยร้อยละ 78 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ รัตนัญญา โชติวิวัฒนาชัย (2557) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนแบบ DR-TA เพื่อส่งเสริมความคิดรวบยอดในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าคะแนนความคิดรวบยอดในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ กณวรรณ บุญหล้า (2558) ได้ใช้กลวิธีการอ่านแบบ DR-TA ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นสมองเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม) ที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่านแบบ DR-TA มีความคงทน ในการเรียนรู้ซึ่งวิเคราะห์จากคะแนนการทดสอบหลังเรียน และคะแนน

ทดสอบหลังเรียน 2 สัปดาห์ของนักเรียนพบว่าคะแนนหลังเรียน 2 สัปดาห์สูงกว่าคะแนนหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและบทเรียนที่มีความหมาย เช่น การสร้างและเลือกใช้สื่อที่มีความหลากหลาย และสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน การจัดสถานการณ์การเรียนรู้ เช่น การกระตุ้นผู้เรียนด้วยการถามคำถามก่อนอ่าน ระหว่างอ่าน และหลังอ่านซึ่งเป็นการทบทวนสิ่งที่ผู้เรียนได้อ่านและเรียนรู้ สอดคล้องกับ คำอธิบายของสุชา จันทร์เอม (2542), อัจฉรา สุขารมณ (2542), และกมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2541) เกี่ยวกับการจำอย่างมีหลักเกณฑ์โดยการแนะนำให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์แบบหมวดหมู่ หรือจัดกลุ่มและประเภทคำ การใช้จินตนาการและความคิดในการโต้แย้งหรือแสดงความคิดเห็นซึ่งเป็นการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ไม่ได้เพียงแต่รับฟังเฉย ๆ แต่ติดตามไปด้วย สอดคล้องกับ Atkinson and Shiffrin (1997) ที่ได้อธิบายถึงทฤษฎีความจำระยะสั้นและระยะยาวว่า สิ่งที่เรารับเข้าสู่ความจำระยะสั้นต้องได้รับการทบทวนเพื่อให้คงอยู่ได้นานพอที่จะไม่สลายไปจากความจำระยะสั้น และสิ่งใดก็ตามถ้าอยู่ในความจำระยะสั้นเป็นระยะเวลาสั้น ยืงนานเท่าใด สิ่งนั้นก็จะมีโอกาสฝังตัวในความจำระยะยาวมากยิ่งขึ้น ถ้าเราจำสิ่งใดไว้ในความจำระยะยาว สิ่งนั้นก็จะติดอยู่ในความจำตลอดไป สอดคล้องกับ Gagne (1994) ที่ได้อธิบายถึงขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้และการจำว่า การจำประกอบด้วย การจูงใจ การทำความเข้าใจ การรื้อฟื้น และการสรุปหลักการ การสร้างผลย้อนกลับโดยครูและเพื่อนสมาชิกในชั้นเรียน สอดคล้องกับ Feng Teng (2016) ที่ได้ทำการศึกษาผลของบริบทและความถี่ของคำที่ปรากฏที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญและความคงทนในการเรียนรู้ผ่านการอ่าน ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยชาวจีนในฮ่องกงจำนวน 180 คน พบว่าความถี่ของคำศัพท์เป้าหมายที่ปรากฏในการอ่านที่มีบริบทเชิงสารสนเทศมีผลต่อความสามารถในการจดจำและเข้าใจความหมายคำศัพท์และสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้อย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับ Le Van Tuyen และ Vo Thi Ngoc Huyen (2019) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้การเดาจากบริบทที่มีต่อความคงทนคำศัพท์ภาษาอังกฤษและการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 2 ในเวียดนามจำนวน 62 คน พบว่าการใช้การเดาจากบริบทมีผลในเชิงบวกต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจและความคงทนของคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญ

เอกสารอ้างอิง

- กณวรรณ บุญหล้า. (2558). การใช้กลวิธีการอ่านแบบ DR-TA ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นสมองเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กมลรัตน์ หล้าสูงงษ์. (2527). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาเยอรมันตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา.
- ณัฐธิดา กลางประชา. (2556). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่าน Directed Reading - Thinking Activity (DR-TA). ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- รัตน์ทญา โชติวิวัฒนาชัย. (2557). การพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนแบบ DR-TA เพื่อส่งเสริมความคิดรวบยอดในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 17(2), 135-145.
- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม). (2562) หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2561-2562. มหาสารคาม.
- สุชา จันทร์เอม. (2542). จิตวิทยาพัฒนาการ (พิมพ์ครั้งที่ 5 ed.). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2562). รายงานค่าสถิติพื้นฐานการสอบ GAT / PAT ประจำปี 2562. Retrieved from www.niets.or.th
- อัจฉรา สุขารมณ. (2542). EQ กับ การเลี้ยงดูเด็ก. วารสารพฤติกรรมศาสตร์, 5(1), 1.
- Atkinson R.C., & Shiffrin R.M. (1968). Human memory: A proposed system and its control processes. New York: Academic Press.
- Ichikawa Yasuda. (2013). 外国人日本語学習者の文法的予測方をどう育てるか. 国際交流基金バンコク日本文化センター, 10, 1-14.
- Feng, T. (2016). The Effects of Context and Word Exposure Frequency on Incidental Vocabulary Acquisition and Retention Through Reading. The Language Learning Journal. 47(2).
- Gagne R.M. (1970). The Condition of Learning. New York: Hoit, Rinchart and Winston.
- Japan Foundation Bangkok. (2013) タイ国の日本語学習者数. タウン. (61)3.
- Kinoshita Yuko. (2020). The Role of Japanese Language Education in the Asian Century. Retrieved from <https://openresearch-repository.anu.edu.au/handle/1885/50359?mode=full>
- Le Tuyen Van , & Vo Huyen Thi Ngoc (2019). Effects of using Contextual Clues on English Vocabulary Retention and Reading Comprehension. International Journal of English, Literature and Social Science, 4(5), 1342-1347.
- Russell G.Stauffer. (1969). Teaching reading as a thinking process. New York: Harper & Row.
- Tierney, R., & Dishner. (1995). Reading strategies and practices : A compendium. Needham Heights, MA: Allyn & Bacon.